

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Серія «Наука»

ЛІКИ – ЛЮДИНІ.
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФАРМАКОТЕРАПІЇ
І ПРИЗНАЧЕННЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ

Матеріали ХХХІІ Всеукраїнської
науково-практичної конференції
з міжнародною участю

21 травня 2015 року
м. Харків

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ
№ 501 від 9 липня 2014 року*

Харків
НФаУ
2015

Редакційна колегія:

Головний редактор – акад. НАН України, проф. В. П. Черних

Заступники головного редактора: проф. Б. А. Самура, проф. І. В. Кіреєв, проф. Л. В. Деримедвідь

Відповідальний секретар – Ю. О. Псурцева

Члени редакційної колегії: проф. А. А. Котвіцька, проф. А. Л. Загайко, проф. В. А. Кліменко, проф. П. І. Потейко, проф. В. П. Андрющенко, проф. О. А. Цодікова, проф. Т. Д. Звягинцева, проф. Н. М. Кононенко, доц. М. Г. Бакуменко, доц. В. Є. Кашута, доц. О. О. Рябова, доц. Н. В. Жаботинська, доц. Н. М. Трищук, доц. М. В. Савохіна, доц. В. В. Куновський, І. Б. Книженко

Ліки – людині. Сучасні проблеми фармакотерапії і призначення лікарських засобів : матеріали XXXII Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (21 травня 2015 року). – Х. : НФаУ, 2015. – 392 с. – (Серія «Наука»).

Збірник містить статті і тези доповідей XXXII Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Ліки – людині. Сучасні проблеми фармакотерапії і призначення лікарських засобів».

У матеріалах конференції розглядаються проблеми фармакотерапії захворювань людини, наведені результати експериментальних та клінічних досліджень, аспекти вивчення й упровадження нових лікарських засобів, доклінічні фармакологічні дослідження біологічно активних речовин природного і синтетичного походження. Наведені також праці, присвячені особливостям викладання медико-біологічних і клінічних дисциплін у вищих навчальних закладах.

Видання розраховано на широке коло наукових і практичних працівників медицини і фармації.

Відповідальність за зміст наведених матеріалів несуть автори.

КАРИЕСПРОТЕКТОРНАЯ АКТИВНОСТЬ «ОНИЕВЫХ» ГЕКСАФТОРОСИЛИКАТОВ

Лепский В.В.¹, Продан О.В.², Анисимов В.Ю.², Деньга О.В.²,
Гельмбольдт В.О.²

¹Институт стоматологии НАМН Украины, Одесса

²Одесский национальный медицинский университет, Одесса

В последние годы благодаря исследованиям главным образом японских авторов были продемонстрированы определенные преимущества использования в качестве кариеспротекторного агента гексафторосиликата аммония $(\text{NH}_4)_2\text{SiF}_6$ (I) по сравнению с традиционными средствами фторидной терапии кариеса. Нами изучено кариеспротекторное действие I и недавно синтезированных гексафторосиликатов хлоргексидина $(\text{C}_{22}\text{H}_{32}\text{Cl}_2\text{N}_{10})\text{SiF}_6$ (II), полигексаметиленгуанидиния $(\text{C}_{21}\text{H}_{45}\text{N}_9)(\text{SiF}_6)_{1.5}$ (III), пиридоксина $(\text{C}_8\text{H}_{12}\text{N}_2\text{O}_3)_2\text{SiF}_6$ (IV) и цетилпиридиния $(\text{C}_{21}\text{H}_{38}\text{N})_2\text{SiF}_6$ (V).

Препараты I-V были введены в состав геля, который наносился на зубы и десны подопытных белых крыс в течение 35 дней. Часть крыс получала кариесогенный рацион (КГР), интактные крысы, получавшие стандартный рацион, служили контролем. В челюстях крыс подсчитывали кариозные полости и определяли глубину кариозных поражений, в пульпе из резцов определяли активность щелочной (ЩФ) и кислой фосфатаз (КФ), а также активность лизоцима. По соотношению ЩФ и КФ рассчитывали минерализующий индекс (МИ). У крыс, получавших КГР, в пульпе достоверно снижается активность лизоцима (в 10 раз) и в 2,4 раза возрастает активность КФ, что приводит к существенному снижению МИ. Аппликации гелей, содержащих фторпрепараты, привели к достоверному увеличению (в 2-3 раза) активности ЩФ, причем активность КФ пульпы у крыс, получавших аппликации, практически не изменилась. В результате применения гелей с фторпрепаратами нормализовался МИ, причем в некоторых группах (IV+КГР и V+КГР) он превысил показатель у контрольных животных. Все фторпрепараты достоверно уменьшают число кариозных поражений и их глубину, причем соли I-V превышают по всем показателям фторид натрия, хотя доза фтора, получаемого каждой крысой, была одинакова (1,36 мг/кг в день). Возможно, это результат эффекта одного из продуктов гидролиза I-V – диоксида кремния, катализирующего процесс окклюзии тубул дентина.